**C U R T E A  D E  A P E L  N O R D**

Dosarul nr.4r-375/25 Judecătoria Bălți, sediul Central
Nr.PIGD 4-24143221-03-4r-19032025 Judecător Alexandru Roșca

**D E C I Z I E**
**În numele Legii**

24 iunie 2025 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,
În completul compus din:
Președintele ședinței, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul agentului constatator al Direcției patrulare Nord a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Lucian Cozma, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 februarie 2025, prin care s-a admis contestația depusă de Curca Igor, s-a anulat decizia asupra cauzei contravenționale din 28 noiembrie 2024 întocmită în privința lui Curca Igor, în baza art.238 alin. (3) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenţiei.

Ținând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La 28 noiembrie 2024, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică Direcţia patrulare Nord, Cozma Lucian, a fost întocmită decizie seria nr. DAC01 071359 cu privire la contravenția prevăzută de art.238 alin. (3) Cod contravențional, pentru faptul că Igor Curca la data de 28 noiembrie 2024, ora 08:52 conducând mijlocul de transport de model ” Nisan Qashqai” cu nr. de înmatriculare ***** nu a acordat prioritate legală pietonului la trecerea pietonală.

Prin decizia menționată, Igor Curca a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenţionale prevăzute de art.238 alin. (3) Cod contravențional şi i-a fost stabilită amenda în mărime de 30 u.c., echivalent a sumei de 1 500,00 (o mie cinci sute) lei cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

La data de 11 decembrie 2024, contestatarul Igor Curca, a contestat decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică Direcţia patrulare Nord, adoptată la data de 28 noiembrie 2024. În motivarea contestaţiei contestatarul Igor Curca, a indicat că, interpretarea agentului constatator a fost eronată. În proba video pe care a prezentat-o drept dovadă pietonul se află la cel puțin 2 metri de partea carosabilă nemijlocit de trecerea de pietoni. Dacă interpretăm legea şi anume art. 11 alin. (7) se menţionează că, se cedează trecerea pietonilor care se află la marginea părţii carosabile şi intenţionează să se încadreze în trecerea străzii. Respectiv este ignorată interpretarea ”marginea carosabilului” de către agent. Tot aliniatul (1) în următorul aliniat subliniază că, în cazul în care un alt vehicul, conducător a altui vehicul care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai după ce s-au asigurat că pe trecerea nu sunt pietoni. În fapt pietonul era la distanță de trecerea de pietoni ce nu a menționat agentul constatator. Ultimul s-a asigurat că trecerea de pietoni era liberă, pietonul era la o distanţă sigură de trecerea de pietoni.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 28 februarie 2025 a fost admisă contestația depusă de Curca Igor, anulată decizia asupra cauzei contravenționale nr.DAC01 071359 din 28 noiembrie 2024 întocmită de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică Direcția patrulare Nord în privința lui Curca Igor, în baza art.238 alin. (3) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenţiei.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen agentul constatator din cadrul Regimentului de patrulare Nord, Lucian Cozma solicitând admiterea cererii de recurs, casarea hotărârii instanței de fond şi menținerea deciziei nr. DACO 1 071359 din 28 noiembrie 2024., precum și confirmarea sancțiunii aplicate contravenientului Igor Curca, întrucât probele prezentate sunt suficiente pentru a dovedi încălcarea art. 238 alin. (3) din Codul contravențional.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

- decizia întocmită a respectat toate cerinţele legale prevăzute de art. 443 Cod contravenţional, incluzând: descrierea detaliată a faptei contravenţionale: precizarea clară a încălcării art. 238 alin. (3) Cod Contravenţional; identificarea completă a contravenientului: numele, prenumele, datele de identificare şi detalii despre vehiculul implicat; precizarea probelor administrate: înregistrarea video, mărturiile disponibile şi constatările directe ale agentului constatator.

- înregistrarea video reprezintă un mijloc probatoriu incontestabil, care demonstrează clar că Igor Curca nu a oprit vehiculul înainte de trecerea pentru pietoni, așa cum prevede Regulamentul circulației rutiere. Aceasta dovedește că pietonul se afla în apropierea trecerii şi avea intenția de a traversa strada, fapt ce impunea oprirea vehiculului. Interpretarea instanţei de fond, conform căreia înregistrarea video ar demonstra lipsa pietonilor, este eronată, ignorând detaliile esențiale ale situației de fapt.

- instanța de fond a aplicat incorect prezumția de nevinovăție, neținând cont de faptul că în cadrul contravențiilor rutiere, sarcina de a proba lipsa vinovăției revine contravenientului, în special în condițiile în care mijloacele probatorii sunt obiective (înregistrări video).

- pietonul se afla la marginea carosabilului şi manifesta intenția clară de a traversa. Contravenientul nu a luat măsurile necesare pentru a preveni posibilele pericole pentru pietoni, continuând deplasarea fără o verificare prealabilă a siguranței trecerii.

- în conformitate cu art. 458 alin. (1) Cod contravențional, instanța urma să evalueze caracterul veridic al contravenției şi să aprecieze corect probele administrate, lucru care nu s-a realizat.

- anularea deciziei contravenționale în lipsa unor probe solide în favoarea contravenientului creează un precedent periculos, care subminează autoritatea agenților constatatori şi încurajează încălcarea regulilor de circulație rutieră. Respectarea strictă a normelor Regulamentului circulației rutiere este esențială pentru menținerea siguranței publice şi prevenirea accidentelor rutiere.

Potrivit art.471 alin.(1) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

Astfel, fiind numită cauza spre examinare pentru data de 24 iunie 2025, părților le-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință, potrivit materialelor cauzei se atestă că participanții nu au beneficiat de acest drept și careva referințe nu au parvenit.

Verificând aspectele de fapt și temeiul de drept pentru recurs în raport cu materialele cauzei contravenționale, Colegiul apreciind recursul ca fiind depus în termenul de atac prevăzut de art. 469 Cod contravențional, va dispune în corespundere cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional respingerea lui ca nefondat, păstrând fără modificări soluția instanței de fond.

În motivarea concluziei adoptate Colegiul reține, examinarea obiectivă de către instanța de fond a cauzei în limita faptei reținute în conținutul procesului verbal contravențional, ca unicul act procesual întocmit de către agent în vederea probării acuzațiilor aduse, ne confirmat prin alte date obiective, ce în sensul jurisprudenței CtEDO nu poate fi asimilat bazei probante, creând un dezechilibru între părțile procesului contravențional, prin încălcarea principiului contradictorialității și dreptății, statuat la art. 7 Cod contravențional.

În acest sens, analizând materialul oferit de către agentul constatator pentru soluționarea speței privind acuzarea adusă lui Curca Igor de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional, Colegiul penal relevă faptul, că de către instanța de fond just s-a reținut că agentul constatator în cadrul examinării cazului nu a prezentat probe suficiente ce ar demonstra prezenţa vinovăţiei lui Curca Igor în comiterea faptei incriminate, nu au fost stabiliţi şi audiaţi martori oculari, cât şi pietonul căruia petiţionarul nu i-a acordat prioritate, din care să rezulte cu certitudine că, făptuitorul a încălcat prevederile pct. (11) lit. f) din Regulamentul circulației rutiere, motiv din care obiectiv nu s-a acordat eficiență prezumției de temeinicie a deciziei asupra cauzei contravenționale, atâta timp cât, nu face dovada stării de fapt reținute de agentul constatator.

Colegiul ține să menționeze, că deși aspectul triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate a actului procesual în cazul de față a deciziei emise de agentul constatator, este recunoscută și reținută în jurisprudența CtEDO din cauzele *Salabiaku c. Franța, hot. 07.10.1988; Tefner c. Austriei, hot. 20.03.2001,* totuși ea obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag, dispozițiile parag. 2 art. 6 impunându-le să ia în vedere aceste prezumții în limite rezonabile, ținându-se cont de gravitatea faptelor și respectarea dreptului la apărare.

Aceasta pentru, că potrivit jurisprudenței Curții de la Strasbourg în cauza *Ozturk vs. Germania* și *Anghel vs. România*, mențiunile agentului inserate în procesul verbal cu privire la contravenție, nu constituie prin sine o probă, ci dimpotrivă, acestuia îi revine sarcina de a dovedi temeinicia și legalitatea procesului verbal, dat faptului, că, constatările lui consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție *nu au un caracter absolut*, prezumția de veridicitate operându-se până la limita la care, prin aplicarea ei nu s-ar ajunge în situația ca persoana învinuită de săvârșirea unei fapte, să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrariului celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție.

Contrar alegațiilor recurentului care în susținerea poziției sale a invocat înregistrarea video anexată la caz, de către instanța de fond just s-a notat faptul, că prin aceasta nu se constată fapta imputată contravenientului ci dimpotrivă constatându-se faptul, că pietonul a traversat strada după ce automobilul contravenientului Curca Igor a trecut de marcajul ”trecerea de pietoni”.

În sensul motivării soluției obiectiv instanța de fond s-a referit la prevederile pct. 11) lit.f) alin. (1) al Regulamentului circulației rutiere potrivit căror *conducătorul de vehicul, este obligat - la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea carosabilului si intenționează să se angajeze în traversare, precum si celor care traversează drumul pe partea carosabilului în direcţia de mers a vehiculului; - în cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai după ce s-au asigurat că pe trecere nu sânt pietoni*.

Colegiul va rămâne solidar cu soluția instanței de fond în aspectul menținerii soluției emise just fiind apreciate probele și anume că din înregistrarea video vizualizată în ședință de judecată, se constată cu certitudine faptul că, automobilul în care se afla agentul constatator a redus viteza, însă, la momentul deplasării pe banda alăturată de către Curca Igor peste trecerea de pietoni, pe trecerea respectivă pietonală nu era nici un pieton, pietonul la care se face referire era departe de trecerea de pietoni, astfel, rezultă că Curca Igor deplasându-se pe banda alăturată s-a asigurat că pe trecere nu sânt pietoni și a continuat deplasarea, or, din Regulamentul la care se face referire, este indicat expres că se permite continuarea deplasării în cazul în care pe trecere nu sânt pietoni, or, din înregistrarea video este clar că pe trecerea de pietoni nu se afla nici un pieton.

De către instanța de fond just s-a concluzionat referitor la faptul, că în urma procesului de interpretare şi apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la unul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere contravenţională, prezumţia de nevinovăţie nu este înlăturată, iar de dubiul existent va profita cel acuzat, urmând a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăţiei sale.

Prin prisma celor redate şi stabilite instanţa de fond corect a menționat că agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenţei faptei contravenţionale flagrante şi dacă acţiunile făptuitorului întrunesc acele elemente ale contravenţiei incriminate, deci decizia asupra cauzei contravenţionale, la caz nu poate face dovada deplină, prin el însuși a faptei, a autorului acesteia şi a făptuitorului, decizia asupra cauzei contravenționale, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției, totodată Colegiul penal la fel ca și instanța de fond relevă faptul, că atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului - neconfirmate prin alte mijloace de proba pot plana o serie de dubii, se apreciază că își găsește aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul in dubio pro reo.

Astfel, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Curca Igor, instanța cert a constatat că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în decizia asupra faptei contravenționale, prin probe certe şi de netăgăduit, aşa încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional acționează principiul in dubio pro reo.

În respingerea argumentului recurentului, referitor la faptul, că anularea deciziei contravenționale creează un precedent periculos, care subminează autoritatea agenţilor constatatori şi încurajează încălcarea regulilor de circulaţie rutieră, Colegiul penal alăturat poziției instanței de fond relevă faptul, că în lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată elucidează că, procesul-verbal cu privire la contravenţie, nu poate face dovada deplină, prin el însuşi, a existenţei faptei, a autorului acesteia şi a vinovăţiei, or, este esenţial faptul că, prezumţia de veridicitate a faptelor constatate de către agentul constatator şi consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenţie nu

are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de ”acuzare” instanţa nu poate fi convinsă de vinovăţia ”acuzatului”, dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, aşa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse lui Popovici Gabriel.

În raport cu constatările supra expuse, ține de menționat caracterul neargumentat, nemotivat și pur declarativ a recursului formulat, în conținutul căruia se regăsește doar transpunerea anumitor norme legale și procesual-contravenționale, fără motivarea relevanței lor cazului din speță, fapt ce reduce posibilitatea verificării anumitor argumente, posibil prezumate de recurent, neprezentând suplimentar careva date obiective ce ar demonstra corectitudinea soluției de atragere a contravenientului la răspunderea contravențională.

În conformitate cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul agentului constatator al Direcției patrulare Nord a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Lucian Cozma, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 februarie 2025, prin care s-a admis contestația depusă de Curca Igor, s-a anulat decizia asupra cauzei contravenționale din 28 noiembrie 2024 întocmită în privința lui Curca Igor, în baza art.238 alin. (3) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenţiei, hotărâre care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător Ghenadie Liulca

Judecătorii Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache